

ХРИСТО СМИРЕНСКИ ДОЛУ ЖЕНИТЕ!

chitanka.info

В кои времена и във кой край, не знам,
в светия олтар на величествен храм,
събрани на спор там от кол и възже
беседвали учени, умни мъже.
Жената и тука пак тема била,
за нея се потили стари чела,
и тя като извор на всички тегла,
на злоба, коварство, лъжи и разврат,
обсипана била с проклетия град.
Поддържали всички, че по е добре
светът от жената да се отърве.
Но как и по кой начин? Този въпрос
не бил толкоз лесен, не бил толкоз прост.
И всеки предлагал по нещичко там,
но всеки харесвал си своето сам.
Започнал се спор там отчаян, горещ,
че всеки един мъж оратор бил вещ,
че всеки от тях бил прочут философ
и своята мисъл до смърт бил готов
все тъй да поддържа със громки слова.
И нямало свършек на всичко това!
Но в храма случайно се вмъкнал старик,
та бърже прекъснат бил спорът велик.
Затихнали крясъци буйни завчас,
а старецът бавно пристъпил тогаз
и седнал посред тях сияещ, засмен:
„Аз дойдох, започнал, да чуете мен,
защото, минавайки днеска насам,
послушах словата ви, пълни със плам,
задочни присъди една по една
по адрес на злото, названо „жена“.
Събрани тук, всички ревете във хор,
жените клеймите в разврат и позор.
Жените ви носят уж само злини,
но никои не може от вас без жени!

На своите думи сега още вам
ей тук доказателство просто ще дам!“
И без други думи беднякът-старик
отмахнал брадата и ето че в миг
отстъпват мъжете в възторжен захлас
с очи премрежени от огнена страст:
кат лилия снежна, кат девствений сняг
по диви чукари, де нивга челяк
не стъпва, кат пяна на буйна вълна,
застанала гордо там дивна жена.
Красива била тя кат роза през май,
кат дивна хурї в Мохамедовий рай,
тело най-изящно сред всички тела,
зъби маргарит и къдрици смола.
По обли бедра и по огнена гръд
и в тъмните взори сияел грехът,
от пламък усмивка по устни-рубин
замаян, захласнат бил всеки един.
Мълчание страшно... Но само след миг
към нея се втурнали всичките с вик
и почнал там страшен бой. Рукнала кръв,
беснеели всички! Кат риби към стръв
се хвърляли всички, че всеки там пръв
желаел да стигне до нея, а тя
с усмивка чаровна на али уста
сред боя изчезнала бърже оттам.

* * *

В светлия олтар на величествен храм
великите люде с нечувана мощ
се душили, хапели до полунощ.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.